

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Σεπτεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-56/98 (αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Modelo SGPS SA κατά Director-Geral dos Registos e Notariado⁽¹⁾

(«Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι πλήττοντες τις συγκεντρώσεις κεφαλαίων — Αμοιβή απαιτούμενη για την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως διαπιστώνουσα αύξηση του εταιρικού κεφαλαίου και τροποποίηση της εταιρικής επωνυμίας και της έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας»)

(1999/C 366/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-56/98, με αντικείμενο αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Modelo SGPS SA και Director-Geral dos Registos e Notariado, παριστάμενου του Ministério Público, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 3, 10 και 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 156, σ. 23), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpeyn, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985, έχει την έννοια ότι η αμοιβή που εισπράττεται κατά την κατάρτιση συμβολαιογραφικού εγγράφου διαπιστώνοντος πράξη επιπίπτουσα στην οδηγία, στο πλαίσιο ενός συστήματος του οποίου χαρακτηριστικό αποτελεί ότι οι συμβολαιογράφοι είναι κρατικοί υπάλληλοι, οι δε αμοιβές τους καταβάλλονται μερικώς στο Δημόσιο προς χρηματοδότηση των αποστολών του, συνιστούν φόρο κατά την έννοια της οδηγίας.
- 2) Η αμοιβή που εισπράττεται κατά την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως με την οποία διαπιστώνεται η αύξηση του κεφαλαίου καθώς και η τροποποίηση της εταιρικής επωνυμίας και της έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας, όταν συνιστά φόρο κατά την έννοια της οδηγίας 69/335, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, απαγορεύεται, κατ' αρχήν, δυνάμει του άρθρου 10, στοιχείο γ', της οδηγίας.
- 3) Δεν έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 69/335, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, φόρος

εισπραττόμενος για την κατάρτιση συμβολαιογραφικής πράξεως με την οποία διαπιστώνεται η αύξηση του κεφαλαίου καθώς και η αλλαγή της εταιρικής επωνυμίας και της έδρας μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας, όπως η αμοιβή για την οποία πρόκειται στην κύρια δίκη, το ποσό του οποίου αυξάνει άμεσα και άνευ ορίων κατ' αναλογία του κατατεθειμένου εταιρικού κεφαλαίου.

- 4) Το άρθρο 10 της οδηγίας 69/335, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303, παρέχει δικαιώματα τα οποία οι ιδιώτες μπορούν να επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

(¹) ΕΕ C 113 της 11.4.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 5ης Οκτωβρίου 1999

στην υπόθεση C-179/95: Βασίλειο της Ισπανίας κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾

(«Αλιεία — Κανονισμοί για τον περιορισμό και την κατανομή των δυνατοτήτων αλιείας μεταξύ κρατών μελών — Ανταλλαγή ποσοστώσεων αλιείας — Ακύρωση»)

(1999/C 366/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-179/95, Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: A. Navarro González και R. Silva de Lapuerta) κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: J. Carbery και G.-L. Ramos Ruano), υποστηριζόμενου από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και B. Vilá Costa), με αντικείμενο την ακύρωση του σημείου 1, 1.1, δεύτερο εδάφιο, σημείο i, τελευταία φράση, του παραρτήματος IV του κανονισμού (ΕΚ) 685/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για την διαχείριση της αλιευτικής προσπάθειας όσον αφορά ορισμένες αλιευτικές ζώνες και αλιευτικούς πόρους της Κοινότητας (ΕΕ L 71, σ. 5), καθώς και της αφορώσας των γαύρο πέμπτης στήλης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 746/95 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1995, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 3362/94 για καθορισμό, όσον αφορά ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1995, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 74, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Hirsch, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος (εισηγητή), J. L. Murray και H. Ragnemalm, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Οκτωβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.
3) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 208 της 12.8.1995.

Προσφυγή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Σεπτεμβρίου 1999

(Υπόθεση C-334/99)

(1999/C 366/22)

Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τον Claus-Dieter Quassowski, του ομοσπονδιακού Υπουργείου Οικονομικών, Βόννη, και τον Jochim Sedemund, Rechtsanwalt, Βερολίνο, με αντίκλητο τον Wolf-Dieter Plessing, Ministerialrat στο ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικών, Graurheindorfer Straße 108, D-53117 Bonn, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 9 Σεπτεμβρίου 1999 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να ακυρώσει τα άρθρα 4 έως 7 της απόφασης της Επιτροπής, της 8ης Ιουλίου 1999 (K[1999]2264 τελικό) περί «κρατικής ενισχύσεως την οποία χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Gröditzter Stahlwerke GmbH και της θυγατρικής της Walzwerk Burg GmbH»·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή, κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, να προσκομίσει στο Δικαστήριο το σύνολο των φακέλων που αφορούν την ενίσχυση αυτή από του έτους 1994 και να επιτρέψει την πρόσβαση της προσφεύγουσας στο περιεχόμενο αυτών των φακέλων·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

- Αντικανονική σύνθεση της Επιτροπής: Κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης ένα μέλος της Επιτροπής τελούσε «εν αδεία», περί της οποίας ουδέν προβλέπεται στις Συνθήκες, η δε μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων του σε άλλο μέλος της Επιτροπής είχε ως αποτέλεσμα ότι δεν μπορούσε πλέον να ασκήσει τα καθήκοντά του· συνεπώς, στην πράξη περιορίστηκε ο αριθμός των εχόντων δυνατότητα λήψεως αποφάσεων επιτρόπων σε δέκα εννέα.
- Παραβίαση της υποχρεώσεως ενεργείας εντός ευλόγου χρόνου και των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ασφαλείας δικαίου: Η Επιτροπή, καίτοι ενημερώθηκε με επιστολές που εστάλησαν το 1994 και το 1995 για τα ήδη εφαρμοζόμενα και σχεδιαζόμενα οικονομικής φύσεως μέτρα, εντούτοις άφησε να δημιουργηθεί στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, επί περίοδο υπερβαίνουσα την τριετία, ότι δεν θα προβάλλει

αντιρρήσεις για την οικονομική συμμετοχή στην αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων αυτών επικαλούμενη λόγους στηριζόμενους στο δίκαιο των ενισχύσεων. Πάντως, αποκλείεται η ανάκληση των ήδη χορηγηθεισών ενισχύσεων μέχρι το τέλος του 1995, διότι μέχρι την έναρξη της προβλεπόμενης για τις ενισχύσεις διαδικασίας τον Αύγουστο του 1997 η Επιτροπή άφησε να παρέλθουν πλέον των τριών ετών κατά τη διάρκεια των οποίων ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι δεν επαρκούσαν τα στοιχεία που της είχαν υποβληθεί. Επίσης όσον αφορά τα κοινοποιηθέντα σχέδια χορηγήσεως ενισχύσεων, ουδέποτε η Επιτροπή επικαλέστηκε, μέχρι τον Αύγουστο του 1997, το ανασταλτικό αποτέλεσμα των άρθρων 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (όπως αυτό ίσχυε τότε) σε συνδυασμό με τα άρθρα 6, παράγραφος 4, τέταρτο εδάφιο, του πέμπτου κώδικα ενισχύσεων και 6, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του έκτου κώδικα ενισχύσεων.

- Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.
- Εσφαλμένη επέκταση εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ επί της εκτίμησεως από απόψεως ανταγωνισμού της μη εμπίπτουσας στη Συνθήκη ΕΚΑΧ παραγωγής: Η Επιτροπή στηρίζει την απόφασή της επί της αποδοχής του κινδύνου υπάρξεως Spill-Over συνεπειών και όχι επί της πραγματικής διαπιστώσεως της δυσανάλογης εφαρμογής των ισχυόντων περί των διαθεσίμων πόρων μιας επιχειρήσεως στον τομέα εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ· η Επιτροπή δεν έλαβε δεόντως υπόψη της έκθεση λογιστών ελεγκτών αποδεικνύουσα το αντίθετο.
- Εσφαλμένη εκτίμηση των επενδυτικών ενισχύσεων κατά τον πέμπτο κώδικα ενισχύσεων στον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα: Η Επιτροπή αντιφάσκει όταν ισχυρίζεται ότι δεν κοινοποιήθηκαν εμπροθέσμως οι σχετικές ενισχύσεις καίτοι η ίδια ζήτησε από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση την ανάκληση της εγκαίρως γενομένης κοινοποίησεως. Εξάλλου, η παραβίαση απλώς της υποχρεώσεως κοινοποίησεως δεν δικαιολογεί την απαίτηση για οριστική ανάκληση της ενισχύσεως, όταν ιδίως δεν έχει εξεταστεί η ουσιαστική νομιμότητα της ενισχύσεως.
- Εσφαλμένη εκτίμηση των επενδυτικών ενισχύσεων για τον μη εμπίπτοντα στη Συνθήκη ΕΚΑΧ τομέα: Καίτοι η ίδια η Επιτροπή δέχεται με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι προέβη σε σαφή διαχωρισμό των επενδυτικών ενισχύσεων σ' αυτές που εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚ και σ' αυτές που εμπίπτουν στη Συνθήκη ΕΚΑΧ, η αναφορά της στα κριτήρια εγκρίσεως που προβλέπει η Συνθήκη ΕΚΑΧ και στον πέμπτο κώδικα ενισχύσεων για τον τομέα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα είναι αντίθετη προς τις ισχύουσες διατάξεις. Εξάλλου, οι δραστηριότητες του τομέα ΕΚ της Gröditzter Stahlwerke δεν συνιστούν «ευαίσθητο τομέα», κατά την έννοια της νομοθεσίας περί Treuhand και των οδηγιών περί αναδιάρθρωσεως των επιχειρήσεων που επικαλέστηκε η Επιτροπή. Η «πλαισίωση ορισμένων κλάδων κατασκευής προϊόντων σιδήρου και χάλυβα εκτός ΕΚΑΧ» (¹), την οποία επικαλέστηκε στην αιτιολογία η Επιτροπή δεν περιέχει ουσιαστικά κριτήρια ελέγχου για τις ενισχύσεις που χορηγούνται στους τομείς παραγωγής χάλυβα που περιγράφονται και ατομικώς καθορίζονται στο εν λόγω έγγραφο.

Στηρίζοντας την κρίση της αποκλειστικά στο άρθρο 87, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή όφειλε να εφαρμόσει, στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτίμησεως που διαθέτει, εκείνα τα κριτήρια εγκρίσεως της ενισχύσεως που εφάρμοσε και σε πολλές άλλες περιπτώσεις λήψεως μέτρων αναδιάρθρωσεως, ιδίως σε πολλές παρόμοιες περιπτώσεις που αφορούσαν την Treuhandanstalt, αλλά και στις περιπτώσεις της Société Marseillaise de Crédit (²), και της Ολυμπιακής Αεροπορίας (³).